

8. Lovforslagets indhold i hovedtræk

I det nuværende regelsæt er det kun de overordnede regler og begrænsninger, der er fastsat direkte i loven. De nærmere regler og de enkelte sætser skal fastsættes af Ligningsrådet under hensyn til de faktiske udgiftsforhold. Det er imidlertid ikke muligt at fastsætte generelle sætser, der altid tager hensyn til de faktiske udgiftsforhold, og den omstændighed, at godtgørelsessatsen på forhånd ligger fast, indebærer i sig selv en tilskyndelse til at spare på udgifterne, idet en besparelse i forhold til den fastsatte sats medfører en skattefri indtægt for den pågældende.

Den omstændighed, at sætserne for skattefri rejsegodtgørelse i dag ikke er fastsat i loven, men reguleres årligt af Ligningsrådet, gør det let at ændre sætserne, så der er mulighed for en nærmere sammenhæng imellem sætserne og de til enhver tid værende omkostningsforhold og de faktiske muligheder for forskellige grupper. Det fremgår af undersøgelsen, at det i praksis ikke er muligt at opfylde denne målsætning.

På andre fradragsområder end rejsefradraget er der fastlagt udtømmende regler direkte i lovgivningen med sætser for fradragets størrelse, som ikke kan ændres af Ligningsrådet. Dette er f.eks. tilfældet for så vidt angår fradraget for dagplejere, fiskerfradraget og sømandsfradraget.

På denne baggrund foreslås det, at også sætserne for skattefri rejsegodtgørelse fastsættes direkte i loven i stedet for af Ligningsrådet, og at der i stedet for Ligningsrådets årlige regulering indbygges en regulering efter personskatteovens § 20.

Som udgangspunkt foreslås en sats med et grundbeløb på 256 kr. i 1997, som skal gælde for alle lande. Beløbet svarer til Ligningsrådets nuværende sats for rejser i Danmark, som er et relativt dyrt land. De hidtidige sætser, der er højere end 256 kr., aftrappes fra 1. april 1999, således at der ikke er nogen, der fra 1. januar 2001 har en højere sats end det regulerede grundbeløb på 256 kr., jf. nedenfor.

Der vil fortsat være mulighed for uden skattemæssige konsekvenser at få dokumenterede merudgifter dækket efter regning af arbejdsgiveren eller at få fradrag herfor ved indkomstopgørelsen.

I forhold til de nuværende sætser for merudgifter til kost og småforbrødenheder medfører lovforslaget følgende ændringer:

- Fra 1. januar 2001 er satsen 256 kr. (reguleret) for alle i ind- og udland bortset fra turistchauffører, der bevarer nugældende sætser på henholdsvis 75 kr. og 150 kr. pr. døgn for rejser i Danmark og udlandet.
- Den fælles sats indføres gradvist, idet den sats, der gælder pr. 31. marts 1999, reduceres med 1/3 pr. 1.

april 1999 af en overskydende forskel mellem satsen og 256 kr. (reguleret), med 2/3 den 1. januar 2000 og med resten af forskellen den 1. januar 2001. Dog fastsættes satsen på 256 kr. for langturschauffører ved kørsel i Danmark og i udlandet fra og med den 1. juli 1997.

- Fra 1. januar 2001 kan Ligningsrådet forhøje satsen for lande med væsentligt højere leveomkostninger end Danmark med 100 kr. pr. døgn.
- Sætserne på 256 kr. og 100 kr. er 1997-beløb. De reguleres årligt pr. 1. januar efter personskatteovens § 20, første gang 1. januar 1998.
- Reglen om, at en arbejdsgiver foruden dækning efter regning skattefrit kan udbetale 60 pct. af standardsatsen til ansatte ved rejse i udlandet, ændres fra 1. juli 1997, så der højst kan udbetales 30 pct. af satsen. Iøvrigt medfører lovforslaget følgende ændringer:
- Selvstændigt erhvervsdrivende får fra 1. juli 1997 mulighed for at benytte standardsats til fradrag ved rejse i udlandet i stedet for at foretage fradrag for faktiske merudgifter. Ved rejse i Danmark er dokumentation stadig nødvendig.
- Tidsgrænserne for benyttelse af standardfradrag på samme arbejdsplads i henholdsvis Danmark og udlandet ændres fra 2 og 4 måneder til 3 og 6 måneder fra 1. april 1999.
- Ligningsrådets nuværende regel om reduktion for modtagne måltider lovfæstes, således at standardsatsen reduceres med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og middagsmad. De resterende 25 pct. af satsen er til dækning af småforbrødenheder.
- Ligningsrådets nuværende regler om nedsættelse af sætserne efter 28 dage på samme arbejdsplads bortfalder fra 1. april 1999.

De foreslåede ændringer medfører ikke, at Finansministeriet bliver afskåret fra at fastsætte eller aftale særlige sætser gældende for statens ansatte. Der kan stadig fastsættes dispositionsbeløb med hensyn til størrelsen af de udgiftsbeløb, der kan godtgøres efter regning. Der kan også fastsættes særlige standardsætser for godtgørelse uden regning, men godtgørelsen er kun skattefri i det omfang, den ikke overstiger ligningslovens sats.

Provenumæssige konsekvenser

Der foreligger ikke dækkende statistiske oplysninger, der gør det muligt at foretage et underbygget skøn over lovforslagets samlede provenumæssige konsekvenser. De provenumæssige konsekvenser vil i vidt omfang afhænge af, hvordan lønmodtagere,